

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 17 d.(*)

„Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56–58 straipsniai – Paveldimo turto mokesčiai – Trečiojoje šalyje nuolat gyvenantys palikėjai ir pildiniai – Paveldimas turtas – Valstybėje narėje esantis nekilnojamas turtas – Teisė neapmokestinamųjų sumų nuo apmokestinimo bazės – Skirtingas požiūris į rezidentus ir nerezidentus“

Byloje C-181/12

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) 2012 m. balandžio 2 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2012 m. balandžio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Yvon Welte

prieš

Finanzamt Velbert

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešis, teisėjai C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (pranešėjas), C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2013 m. kovo 13 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Y. Welte, atstovaujamo *Rechtsanwalt* M. Duffner,
- *Finanzamt Velbert*, atstovaujamos A. Ludwig,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos A. Wiedmann ir T. Henze,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir J.-C. Halleux, padedamą avokatę A. Lepière,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Mölls ir W. Roels,

susipažinęs su 2013 m. birželio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 56 ir 58 straipsnių išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp Y. Welte, našlio, kurio sutuoktinė buvo Šveicarijoje mirusi Šveicarijos pilietė, ir *Finanzamt Velbert* (Felberto mokesčių inspekcija, toliau – *Finanzamt*) dėl paveldimo turto mokesčio, mokėtino už Vokietijoje esantį užstatytą žemės sklypą, kurio savininkė buvo mirusioji, apskaitavimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio [kuris buvo panaikintas Amsterdamo sutartimi] gyvendinimo (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsnis:

„1. Nepažeisdamos toliau pateikiamų nuostatų, valstybės narės panaikina kapitalo judėjimą tarp asmenų, reziduojančių valstybėse narėse, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo judėjimai skirstomi pagal I priede pateiktą nomenklatūrą.

2. Pervedimai, susiję su kapitalo judėjimais, atliekami tomis pačiomis valiutų keitimo kurso sąlygomis kaip ir su einamaisiais sandoriais susiję mokėjimai.“

4 Prie kapitalo judėjimų, išvardytų Direktyvos 88/361 I priede, priskiriamos „tiesioginės investicijos“ (I skyrius), „investicijos ? nekilnojamųjų turtų (ne?trauktos ? I skyrių)“ (II skyrius) ir „asmeninio kapitalo judėjimai“ (XI skyrius), kurie pirmiausia apima paveldėjimus ir palikimus.

Vokietijos teisė

5 1997 m. vasario 27 d. paskelbtos Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio įstatymo (*Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz*) (BGBl. 1997 I, p. 378) redakcijos, iš dalies pakeistos 2008 m. gruodžio 24 d. įstatymo dėl paveldimo turto mokesčio ir vertinimo teisės reformos (*Gesetz zur Reform des Erbschaftsteuer- und Bewertungsrechts*) (BGBl. 2008 I, p. 3018, toliau – *ErbStG*) 1 straipsniu, tvirtintos tokios nuostatos:

„1 straipsnis „Apmokestinami sandoriai“

1. Paveldimo (dovanojamo) turto mokesčiu apmokestinami:

1) ?gijimas mirties atveju;

2) dovanojimo sandoriai tarp gyvų asmenų;

3) <...>

2 straipsnis „Asmenin? mokestin? prievol?“

1. Prievol? mokėti mokest? taikoma:

1) 1 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose numatytais atvejais – visam ?gyjamam turtui, kai palik?jas mirties dieną, dovanotojas dovanojimo sandorio ?vykdymo momentu arba ?gij?jas prievol?s mokėti mokest? atsiradimo momentu yra Vokietijos gyventojai.

Vokietijos gyventojais laikomi:

- a) fiziniai asmenys, turintys nuolatinę ar prastą gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje;
- b) Vokietijos piliečiai, kurie ne ilgiau kaip penkerius metus nuolat gyveno užsienyje ir neturėjo gyvenamosios vietos nacionalinėje teritorijoje.

<...>

3) visais kitais atvejais – gyjamam turtui, kurį sudaro nacionalinėje teritorijoje esantis turtas, kaip jis suprantamas pagal Vertinimo įstatymo (*Bewertungsgesetz*, toliau – *BewG*) 121 straipsnį.

<...>

3 straipsnis „Gijimas mirties atveju“

1. Gijimu mirties atveju laikomas:

1) Gijimas paveldėjimo atveju <...>

<...>

15 straipsnis „Mokestinės klasės“

1. Remiantis asmeniniu gijimo santykiu su palikėju ar dovanotoju, skiriamos tokios trys mokestinės klasės:

I mokestinė klasė:

1) sutuoktinis;

<...>

16 straipsnis „Neapmokestinamosios sumos“

1. 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytais atvejais neapmokestinamas:

1) sutuoktinio gyjamas iki 500 000 EUR vertės turtas <...>

<...>

2. 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytais atvejais 1 dalyje nurodyta neapmokestinamoji suma pakeičiama 2 000 EUR neapmokestinamąja suma.

<...>

19 straipsnis „Mokesčio tarifai“

1. Paveldimo turto mokestis apskaičiuojamas taikant tokius tarifus:

Gyto turto apmokestinamojo vertės

(10 straipsnis)

iki (EUR) įskaitytinai

Mokestinės klasės tarifas (proc.)

I

II

III

75 000

7

30

30

300 000

11

30

30

600 000

15

30

30

<...>“

6 *BewG*, iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 24 d. ?statymo d?l paveldimo turto mokes?io ir vertinimo teis?s reformos 2 straipsniu, 121 straipsnyje „Nacionalin?je teritorijoje esantis turtas“ nustatyta:

„Nacionalin?je teritorijoje esant? turt? sudaro:

<...>

2) Vokietijoje esantis nekilnojamasis turtas;

<...>“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

7 F. I. Welte?Schenkel, gimusi Vokietijoje, bet po santuokos su Šveicarijos pilie?iu Y. Welte sudarymo tapusi Šveicarijos piliete, mir? 2009 m. kovo 27 d. Šveicarijoje, kur gyveno su savo sutuoktiniu. Šis yra vienintelis jos ?p?dinis.

8 Mirusioji buvo savinink? Diuseldorfe (Vokietija) esan?io žem?s sklypo, kurio vert?, nustatyta *Finanzamt Düsseldorf?Süd* (Diuseldorfo pietin?s dalies mokes?i? inspekcija), palik?jos mirties dien? buvo 329 200 EUR. Iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos matyti, kad šiame žem?s sklype buvo F. I. Welte?Schenkel t?v? namas; š? nam? ji paveld?jo po savo motinos mirties.

Mirusioji dviejuose bankuose Vokietijoje taip pat turėjo sėskaitą, kuri likutis sudarė iš viso 33 689,72 EUR. Be to, Šveicarijos bankuose ji turėjo sėskaitą, kuri likutis konvertavus sudarė iš viso 169 508,04 EUR.

9 2011 m. spalio 31 d. sprendimu *Finanzamt* nustatė Y. Welte 41 450 EUR dydžio paveldimo turto mokestį. Ši suma buvo apskaičiuota iš apmokestinimo bazės, nustatytos remiantis vien Diuseldorfe esančio žemės sklypo verte, iš kurios dar buvo atimta vienkartinė 10 300 EUR suma paveldėjimo išlaidoms padengti, atėjus 2 000 EUR neapmokestinamajai sumai, numatytai *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalyje paveldėjimo, susijusio tik su nerezidentais, atveju.

10 2012 m. sausio 23 d. sprendimu *Finanzamt* atmetė Y. Welte skundą dėl 500 000 EUR neapmokestinamosios sumos, kuri pagal *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalį nustatyta sutuoktiniui, kai paveldimas turtas susijęs bent su vienu rezidentu.

11 Dėl to sprendimo Y. Welte *Finanzgericht Düsseldorf* pateikė skundą, kuriame teigė, kad nevienodas požiūris į rezidentus ir nerezidentus dėl paveldimo turto mokesčio mokėjimo pažeidžia EB sutartimi užtikrintą laisvą kapitalo judėjimą.

12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, abejotina, ar *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalis atitinka EB 56 straipsnio 1 dalį ir 58 straipsnį. Iš tiesų, pagal pirmąjį nuostatą Y. Welte, kaip iš dalies apmokestinamasis asmuo, turi teisę tik į 2 000 EUR neapmokestinamąją sumą nuo paveldimo turto. Tačiau, jeigu mirusioji ar Y. Welte palikimo atsiradimo momentu būtų turėjusi gyvenamąją vietą Vokietijoje, Y. Welte turėtų teisę į *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalyje nustatytą 500 000 EUR neapmokestinamąją sumą, t. y. neturėtų mokėti jokio paveldimo turto mokesčio.

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad 2010 m. balandžio 22 d. Sprendime *Mattner* (C-510/08, Rink. p. I-3553, 56 punktą) Teisingumo Teismas nusprendė, jog EB 56 ir EB 58 straipsniai aiškintini kaip draudžiantys tokią nuostatą, kaip *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalis, kurioje, kalbant apie dovanojamo turto mokesčio apskaičiavimą, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio įvykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų buvusi taikoma, jeigu bent vienas jų tuo metu būtų turėjęs gyvenamąją vietą pirmoje valstybėje narėje.

14 Tas teismas vis dėlto pažymi, kad nagrinjamas ginčas nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas *Mattner*, skiriasi dviem aspektais. Pirmia, mirties dieną mirusiosios ir Y. Welte nuolatinę gyvenamoji vieta buvo ne Europos Sąjungos valstybėje narėje, o trečiojoje valstybėje. Antra, Y. Welte paveldimas turtas yra ne tik mirusiosios žemės sklypas, bet ir lėšos Vokietijos ir Šveicarijos bankuose. Todėl galėtų būti pateisinama suteikti Y. Welte teisę tik į 2 000 EUR neapmokestinamąją sumą, o ne į 500 000 EUR neapmokestinamąją sumą, nes apmokestinta tik dalis Vokietijoje esančio paveldimo turto.

15 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui vis d?lto kyla abejoni?, ar, remiantis 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimu A (C?101/05, Rink. p. I?11531) ir min?tu Sprendimu *Mattner*, šie argumentai gal?t? pateisinti pagrindin?je byloje nagrin?jam? nevienod? poži?r? ? rezidentus ir nerezidentus. Vis? pirma, jis mano, kad suteikus Y. Welte teis? tik ? 2 000 EUR neapmokestinam?j? sum? b?t? viršyta tai, kas b?tina, siekiant ?tvirtinti vienod? poži?r? ? nerezidentus ir rezidentus. Šiuo atveju Diuseldorfe esan?io žem?s sklypo, kuris yra Vokietijoje apmokestinamas paveldimas turtas, vert? buvo 329 200 EUR, t. y. suma, kuri sudaro maždaug 62 % viso 532 397,76 EUR palikimo vert?s. Tod?l aplinkyb?, kad nebuvo apmokestinta maždaug 38 % palikimo vert?s, gali sunkiai pateisinti tai, jog vietoj teis?s ? 500 000 EUR neapmokestinam?j? sum? suteikiama teis? tik ? 2 000 EUR neapmokestinam?j? sum?.

16 Šiomis aplinkyb?mis *Finanzgericht Düsseldorf* nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar EB 56 ir 58 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama tokia nacionalin? valstyb?s nar?s paveldimo turto mokes?io norma, pagal kuri? nerezidentui paveld?jimo b?du ?gyjant nacionalin?je teritorijoje esant? žem?s sklyp? iš nerezidento numatyta tik 2 000 EUR neapmokestinamoji suma, nors paveld?jimo b?du ?gyjant turt? b?t? taikoma 500 000 EUR neapmokestinamoji suma, jei palik?jas ar ?gij?jas mirties momentu tur?t? nuolatin? gyvenam?j? viet? šioje valstyb?je nar?je?“

D?l prejudicinio klausimo

17 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia sužinoti, ar EB 56 ir 58 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama su paveldimo turto mokes?io apskai?iavimu susijusi valstyb?s nar?s teis?s norma, kurioje nustatyta, kad paveld?jimo b?du ?gyjant tos valstyb?s teritorijoje esant? žem?s sklyp? tuomet, kai, kaip ir pagrindin?s bylos aplinkyb?mis, palik?jas ir paveldimo turto ?gij?jas palikimo atsiradimo momentu gyveno tre?iojoje šalyje, kaip antai Šveicarijos Konfederacijoje, neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s yra mažesn? nei suma, kuri b?t? taikoma, jei bent vienas iš min?t? asmen? tuo momentu b?t? gyven?s min?toje valstyb?je nar?je.

18 Pagal EB 56 straipsnio 1 dal? draudžiami visi kapitalo jud?jimo tarp valstybi? nari? ir tarp valstybi? nari? bei tre?i?j? šali? apribojimai.

19 Kadangi Sutartyje neapibr?žta „kapitalo jud?jimo“ s?voka, Teisingumo Teismas pripažino, kad Direktyvos 88/361 I priede esanti nomenklat?ra naudotina kaip gair?s, atsižvelgiant ? tai, kad joje, kaip nurodyta šio priedo ?žangoje, pateikiamas s?rašas n?ra baigtinis (žr., be kita ko, 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten-van der Heijden*, C?513/03, Rink. p. I?1957, 39 punkt? ir 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Missionswerk Werner Heukelbach*, C?25/10, Rink. p. I?497, 15 punkt?).

20 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad paveld?jimas, kuris yra mirusio asmens turto perdavimas vienam arba keliems asmenims, patenkantis ? Direktyvos 88/361 I priedo XI skyri? „Asmeninio kapitalo jud?jimais“, yra kapitalo jud?jimas, kaip tai suprantama pagal EB 56 straipsn?, išskyrus tuos atvejus, kai jo sudedamosios dalys yra vienoje valstyb?je nar?je (žr., be kita ko, 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Barbier*, C?364/01, Rink. p. I?15013, 58 punkt?; min?to Sprendimo *van Hilten-van der Heijden* 40–42 punktus ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Scheunemann*, C?31/11, 22 punkt?).

21 Situacija, kai asmuo, kurio gyvenamoji vieta mirties momentu buvo Šveicarijoje, kitam asmeniui, taip pat gyvenan?iam toje pa?ioje valstyb?je, palieka vis? paveldim? turt?, ?skaitant

Vokietijoje esant? žem?s sklyp?, kuriam šioje valstyb?je nar?je apskai?iuojamas paveldimo turto mokestis, negali b?ti laikomas išimtinai vidaus situacija. Tod?l pagrindin?je byloje nagrin?jamas palikimo pri?mimas yra kapitalo jud?jimui, kaip jis suprantamas pagal EB 56 straipsnio 1 dal?, priskirtinas sandoris.

22 Tod?l pirmiausia reikia išnagrin?ti, ar, kaip tvirtina ir Y. Welte pagrindin?je byloje ir Europos Komisija savo rašytin?se pastabose Teisingumo Teismui, tokia nacionalin?s teis?s norma, kokia nagrin?jama pagrindin?je byloje, yra kapitalo jud?jimo apribojimas.

D?l laisvo kapitalo jud?jimo apribojimo, kaip jis suprantamas pagal EB 56 straipsnio 1 dal?, buvimo

23 Iš nusistov?jusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kiek tai susij? su paveld?jimo atvejais, pagal EB 56 straipsnio 1 dal? draudžiamos priemon?s, sudaran?ios kapitalo jud?jimo apribojimus, yra tos, kurios sumažina kitos valstyb?s nei ta, kurioje yra aptariamas turtas ir kuri apmokestina t? paveldim? turt?, rezidento gaunamo palikimo vert? (žr., be kita ko, min?to Sprendimo *Barbier* 62 punkt?; 2008 m. rugs?jo 11 d. sprendim? *Eckelkamp ir kt.*, C?11/07, Rink. p. I?6845, 44 punkt? ir *Arens?Sikken*, C?43/07, Rink. p. I?6887, 37 punkt?, taip pat min?to Sprendimo *Missionswerk Werner Heukelbach* 22 punkt?).

24 Šiuo atveju pagrindin?je byloje nagrin?jamame nacionalin?s teis?s akte numatyta, kad palikimo, kur? sudaro Vokietijoje esantis nekilnojamasis turtas, atveju tuomet, kai palik?jas ir ?p?dinis palikimo atsiradimo momentu negyveno šioje valstyb?je nar?je, neapmokestinamoji suma yra mažesn? nei suma, kuri b?t? taikoma, jei arba palik?jas, arba ?p?dinis tuo momentu b?t? gyven?s Vokietijos teritorijoje.

25 Reikia pripažinti, kad tokia teis?s norma, pagal kuri? neapmokestinamosios sumos nuo atitinkamo nekilnojamojo turto apmokestinimo baz?s taikymas priklauso nuo palik?jo ir ?p?dinio gyvenamosios vietos mirties momentu, lemia tai, kad paveldimas turtas paveld?jimo, susijusio su nerezidentais, atveju apmokestinamas didesniu mokes?iu nei paveld?jimo, susijusio bent su vienu rezidentu, atveju, tod?l sumaž?ja min?to palikimo vert? (pagal analogij? žr. min?t? sprendim? *Eckelkamp ir kt.* 45 ir 46 punktus, *Mattner* 27 ir 28 punktus ir *Missionswerk Werner Heukelbach* 24 punkt?).

26 Taigi pagrindin?je byloje nagrin?jama nacionalin?s teis?s norma yra EB 56 straipsnio 1 dalimi draudžiamas laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas.

D?l EB 57 straipsnio 1 dalies, susijusios su laisvo kapitalo jud?jimo apribojimais tre?i?j? šali? atžvilgiu, taikymo

27 Vokietijos ir Belgijos vyriausyb?s bei Komisija tvirtina, kad toks apribojimas, kiek jis susij?s su kapitalo jud?jimu, susijusiu su tre?iosiomis šalimis, vis d?lto gali b?ti leidžiamas pagal EB 57 straipsnio 1 dal?.

28 Reikia pažym?ti, kad pagal ši? nuostat? EB 56 straipsnis nekliudo taikyti tre?iosioms šalims toki? laisvo kapitalo jud?jimo apribojim?, kurie 1993 m. gruodžio 31 d. pagal valstybi? arba Sąjungos teis? nustatyti kapitalo jud?jimui ? tre?iasias šalis ar iš j?, susijusiam su tiesiogin?mis investicijomis, ?skaitant investicijas ? nekilnojam?j? turt?, ?sisteigimu, finansini? paslaug? teikimu ar vertybini? popieri? ?sileidimu ? kapitalo rinkas.

29 Šiuo klausimu reikia pažym?ti, kad paveld?jimas neminimas EB 57 straipsnio 1 dalyje, kurioje nustatytas išsamus kapitalo jud?jimo, kuriam gali b?ti netaikoma EB 56 straipsnio 1 dalis, s?rašas. Ta?iau ši nuostata, kaip pagrindinio laisvo kapitalo jud?jimo principo išimtis, turi b?ti

aiškinama siaurai (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.* 57 punktą).

30 Ir Vokietijos vyriausybė, ir Komisija, kuri nuomonei pritaria Belgijos vyriausybė, vis dėlto nurodo, kad EB 57 straipsnio 1 dalis taikoma kapitalo judėjimui, susijusiam su „tiesioginėmis investicijomis, apimančiomis ir investicijas nekilnojamųjų turtą“. Paveldėjimas, susijęs su nekilnojamuoju turtu, yra tokia investicija, nes dėl aplinkybės, kad visos palikėjo teisės ir pareigos perėjo jo pėdiniams, tokio palikimo gavėjas pakeičia šį palikėjį, kiek tai susiję su šio nekilnojamojo turto nuosavybės teise. Taigi tokio pobūdžio paveldėjimas yra nekilnojamojo turto įsigijimo, kuris gali būti sutapatinamas su investicija nekilnojamųjų turtą, forma.

31 Tačiau reikia pripažinti, kad, kaip jau buvo minėta šio sprendimo 20 punkte, nors paveldėjimas ir patenka į Direktyvos 88/361 I priedo XI skyrį „Asmeninio kapitalo judėjimai“, tiek „tiesioginės investicijos“, tiek „investicijos nekilnojamųjų turtą“, patenka į kitus skyrius, t. y. atitinkamai į šio priedo I ir II skyrius.

32 Nors pastarosios sąvokos Sutartyje neapibrėžtos, iš sąrašo minėtame I skyriuje ir su juo susijusi sąvoka paaiškinimui, kuri aiškinamųjų vertė Teisingumo Teismas yra pripažinęs, matyti, kad tiesioginė investicija sąvoka apima fizinių arba juridinių asmenų daromas visų rūšių investicijas, skirtas užmegzti ar palaikyti ilgalaikiams tiesioginiams ryšiams tarp asmens, suteikiančio kapitalą, ir žmonių, kuriai šis kapitalas skirtas siekiant vykdyti ekonominę veiklą (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Holböck*, C-157/05, Rink. p. I-4051, 34 ir 35 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

33 Tačiau iš paties Direktyvos 88/361 I priedo II skyriaus pavadinimo matyti, kad šiame skyriuje nurodytos „investicijos nekilnojamųjų turtą“ neapima tiesioginė investicija, nurodytą šio priedo I skyriuje.

34 Tokiomis aplinkybėmis manytina, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 55 punkte, EB 57 straipsnio 1 dalis, kiek ji susijusi su „tiesioginėmis investicijomis, apimančiomis ir investicijas nekilnojamųjų turtą“, suprantama kaip reiškianti tik tas investicijas nekilnojamųjų turtą, kurios yra tiesioginės investicijos pagal Direktyvos 88/361 I priedo I skyrį.

35 Tačiau investicijos „asmeninio pobūdžio“ nekilnojamųjų turtą, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, susijusios su mirusiosios tėvo namu ir padarytos asmeniniais tikslais, kai nėra ryšio su žmonių veiklos vykdymu, nepatenka į EB 57 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

36 Tokia išvada, atitinkanti šios nuostatos, kuri yra laisvo kapitalo judėjimo išimtis, privalomai siaurai aiškinimui, priešingai, nei teigia Komisija, jokių būdu negali būti ginājama dėl minėto Sprendimo *Scheunemann*.

37 Iš tikrųjų, minėto sprendimo 35 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybės narės teisės aktas, pagal kurį apskaičiuojant paveldimojo turto mokestį tam tikros mokesčių lengvatos netaikomos palikimui, kurį sudaro trečiojoje šalyje įsteigtos kapitalo bendrovės akcijos, daro didelį poveikį ne laisvam kapitalo judėjimui, o naudojimuisi įsisteigimo laisve, nes šios akcijos suteikia jį turtojui teisę daryti tam tikrą taktą šios bendrovės sprendimams ir lemti jos veiksmus. Todėl Teisingumo Teismas nesirėmė Direktyvos 88/361 I priede pateikta nomenklatūra tam, kad nustatytų nagrinėtoje situacijoje taikytiną pagrindinę laisvą.

38 Atvirkščiai, ši byla susijusi su laisvo kapitalo judėjimo išimtimi tokioje situacijoje, kai neginājama, jog ši laisvė taikytina. Sutartyje pripažintos pagrindinės laisvės turi būti aiškinamos plačiai, o tokios laisvės, kuri jau buvo nurodyta šio sprendimo 29 ir 36 punktuose, išimtys turi būti aiškinamos siaurai.

39 Todėl apribojimui, kaip antai nagrinėjimui pagrindinėje byloje, susijusiam su laisvu judėjimu – trečiųjų šalių, kaip antai Šveicarijos Konfederacijai, remiantis EB 57 straipsnio 1 dalimi, negalima netaikyti EB 56 straipsnio 1 dalies.

40 Šiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, kiek nustatytas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas gali būti pateisinamas pagal Sutarties nuostatas.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimo pateisinimo pagal EB 58 straipsnio 1 ir 3 dalis buvimo

41 Pagal EB 58 straipsnio 1 dalies a punktą EB 56 straipsnis „nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių statymų normas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

42 Ši EB 58 straipsnio nuostata, kaip pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo išimtis, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokesčių mokėtojų dėl jų gyvenamosios vietos arba dėl valstybės narės, kur jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su Sutartimi (žr. 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Jäger*, C-256/06, Rink. p. I-123, 40 punktą ir minėtą sprendimą *Eckelkamp ir kt.* 57 punktą, *Arens/Sikken* 51 punktą bei *Mattner* 32 punktą).

43 Iš tiesų paaiškėja EB 58 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą išimtį riboja to paties straipsnio 3 dalis, kur numatyta, kad 58 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 56 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (žr. minėtą sprendimą *Jäger* 41 punktą, *Eckelkamp ir kt.* 58 punktą, *Arens/Sikken* 52 punktą ir *Mattner* 33 punktą).

44 Taigi reikia atskirti nevienodą požiūrį, leidžiamą pagal EB 58 straipsnio 1 dalies a punktą, ir to paties straipsnio 3 dalyje draudžiamą savavališką diskriminaciją. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad tokia nacionalinės mokesčių teisės norma, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią apskaičiuojant paveldimo turto mokestį, kiek tai susiję su neapmokestinamąja suma nuo atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazės, daromas skirtumas, atsižvelgiant į tai, ar nuolatinis palikėjo arba įpėdinio gyvenamoji vieta yra šioje valstybėje narėje, ar abu jie turi nuolatinį gyvenamąjį vietą kitoje valstybėje narėje, galėtų būti laikoma suderinama su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, būtina, kad nevienodas vertinimas būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba kad jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu. Be to, kad būtų pateisinamas, skirtingas vertinimas neturi viršyti to, kas reikalinga nagrinėjama teisės norma siekiamam tikslui pasiekti (žr. 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 29 punktą ir minėtą sprendimą *Eckelkamp ir kt.* 58 ir 59 punktus, *Arens/Sikken* 52 ir 53 punktus ir *Mattner* 34 punktą).

Dėl nagrinėjamų situacijų panašumo

45 Belgijos vyriausybės palaikoma Vokietijos vyriausybė teigia, kad paveldėjimas nerezidentų atveju ir paveldėjimas, susijęs su vienu rezidentu, sukelia situacijas, kurios objektyviai yra skirtingos. Iš tiesų, pirmuoju atveju palikimo gavėjas, kuris iš dalies apmokestinamas paveldimo turto mokesčiu Vokietijoje, šioje valstybėje narėje apmokestinamas tik mokesčiu nuo BewG 121 straipsnyje išvardyto turto, kuris susijęs su šia valstybe ir sudaro „vidaus turtą“. Priešingai, antruoju atveju palikimo gavėjas, kuris neribotai apmokestinamas paveldimo turto mokesčiu Vokietijoje, šioje valstybėje narėje apmokestinamas mokesčiu nuo viso gyto turto, nepriklausomai nuo šio turto turinio ir buvimo vietos, remiantis principu „pasaulinis turtas“.

46 Ši vyriausybės nuomone, pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės norma šiuo atžvilgiu suderinama su 1995 m. vasario 14 d. Sprendime *Schumacker* (C-279/93, Rink. p. I-225) suformuota Teisingumo Teismo praktika, pagal kuri gyvenamosios vietos valstybė yra ta valstybė, kuri iš principo turi vertinti bendrą rezidentų pajamų mokėti mokesčius ir prireikus leisti jam suteikti lengvatą, atsižvelgiant į asmeninį padėtį, nes pajamos, gaunamos valstybės teritorijoje iš nerezidentų, dažniausiai sudaro tik dalį visų jo pajamų. Tačiau lygiai taip pat nagrinėjamoje byloje nerezidentui taikoma mokėtina paveldimo turto apmokestinimo bazė paprastai yra mažesnė nei rezidentui taikoma apmokestinimo bazė.

47 Vokietijos ir Belgijos vyriausybės, kaip ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šiuo klausimu taip pat nurodo, kad Teisingumo Teismas minėtame Sprendime *Mattner*, kuris susijęs su tokiu pačiu skirtingu požiūriu, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, nesivadovavo šiais argumentais, nes tas sprendimas buvo susijęs ne su paveldimo turto mokesčiu, mokėtino nuo viso palikimo, apskaitavimu, o su dovanojamo turto mokesčiu, mokėtino už vieną pastatą, apskaitavimu, todėl tuo atveju nebuvo objektyvaus situacijų skirtumo tarp dovanojimo, kuriam taikomas dalinio apmokestinimo režimas, ir dovanojimo, kuriam taikomas visiško apmokestinimo režimas.

48 Tačiau reikia pažymėti, kad šiuos argumentus Teisingumo Teismas atmetė ne tik, kaip nurodo šios vyriausybės, dėl dovanojamo turto mokesčio, mokėtino už nekilnojamąjį turtą, apskaitavimo (minuto Sprendimo *Mattner* 35–38 punktai), bet ir dėl paveldimo turto mokesčio, mokėtino už tokį turtą, apskaitavimo (žr. minėtą sprendimą *Jäger* 44 punktą, *Eckelkamp ir kt.* 61–63 punktus ir *Arens/Sikken* 55–57 punktus).

49 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad, kalbant apie paveldimo turto mokesčio, mokėtino už Vokietijoje esantį paveldimą nekilnojamojo turto objektą, dydį, nėra jokio objektyvaus nevienodo mokesčio vertinimo pateisinančio skirtumo tarp asmenų, iš kurių n vienas neturi nuolatinės gyvenamosios vietos šioje valstybėje narėje, situacijos ir situacijos, kai bent vieno iš šių asmenų nuolatinė gyvenamoji vieta yra šioje valstybėje. Iš tiesų, paveldimo turto mokestis, taikomas Vokietijoje esančiam nekilnojamajam turtui, pagal *ErbStG* apskaituojamas atsižvelgiant ir į šio nekilnojamojo turto vertę, ir į galimus asmeninius ryšius tarp mirusiojo ir įpėdinio. Vis dėlto nei vienas, nei kitas šių kriterijų nepriklauso nuo šių asmenų nuolatinės gyvenamosios vietos (šiuo klausimu žr. minėtą sprendimą *Jäger* 44 punktą, *Eckelkamp ir kt.* 61 punktą ir *Arens/Sikken* 55 punktą).

50 Be to, pagal Vokietijos teisės aktus iš principo ir paveldimo turto gavėjas paveldėjimo, susijusio tik su nerezidentais, atveju, ir paveldimo turto gavėjas paveldėjimo, kai bent vienas asmuo yra rezidentas, atveju paveldimo turto mokesčio už Vokietijoje esančius nekilnojamojo turto objektus surinkimo tikslais traktuojami kaip apmokestinamieji asmenys. Pagal šiuos teisės aktus paveldėjimas nerezidentų atveju ir paveldėjimas, kai bent vienas asmuo yra rezidentas, paveldimo turto mokesčio už Vokietijoje esančius nekilnojamojo turto objektus apskaitavimo tikslais skirtingai traktuojami tik tiek, kiek tai susiję su neapmokestinamąja suma nuo apmokestinimo bazės. Tačiau mokestinė klasė ir mokesčio tarifas, numatyti *ErbStG* 15 ir 19 straipsniuose,

nustatomi taikant tas pačias taisykles.

51 Jeigu pagal nacionalinės teisės aktą paveldėjimo būdu gyto ir atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto apmokestinimo tikslais vienodai traktuojami, viena vertus, tokio turto objektas iš mirusio nerezidento gijį? p?diniai nerezidentai ir, kita vertus, tokio turto objektas iš mirusio rezidento gijį? p?diniai nerezidentai arba rezidentai ir tokio turto objektas iš mirusio nerezidento gijį? p?diniai rezidentai, dėl to paties apmokestinimo šiame teisės akte, kiek tai susiję su neapmokestinamosios sumos nuo šio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazės taikymu, negalima tvirtinti skirtingo požiūrio? šiuos p?dinius, kartu nepažeidžiant Sąjungos teisės reikalavimų. Vienodai, išskyrus p?diniui naudingą neapmokestinamąjį sumą, traktuodamas paveldėjimą šie dviejų asmenų kategorijų naudai, nacionalinis įstatymas leidžias pripažinti, kad paveldimo turto mokesčio surinkimo būdas ir sąlygos požiūriu tarp šių asmenų kategorijų nėra jokio objektyvaus situacijų skirtumo, galinčio pateisinti skirtingą vertinimą (pagal analogiją žr. minėtą sprendimą *Eckelkamp ir kt.* 63 punktą, *Arens-Sikken* 57 punktą ir *Mattner* 38 punktą).

52 Žinoma, reikia pripažinti, kad, kaip teigia Vokietijos ir Belgijos vyriausybės, paveldimo turto apmokestinimo bazė, taikoma p?diniui nerezidentui, kuris iš dalies apmokestinamas paveldimo turto mokesčiu Vokietijoje, „iš principo“, šie vyriausybių žodžiais, yra mažesnis nei paveldimo turto apmokestinimo bazė, taikoma p?diniui rezidentui ar nerezidentui, kuris šioje valstybėje narėje neribotai apmokestinamas šiuo mokesčiu.

53 Tačiau šie aplinkybės negali paneigti pirmiau pateiktą išvadą, nes pagal pagrindinėje byloje nagrinjamą teisės normą neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės nekinta pagal paveldimo turto apmokestinimo bazės sumą, o išlieka tokia pat, nepriklausomai nuo minėtos sumos. Iš tiesų, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, šie neapmokestinamoji suma automatiškai suteikiama kiekvienam p?diniui tik dėl jo, kaip paveldimo turto mokesčiu Vokietijoje apmokestinamo asmens, statuso, siekiant, sumažinus bendrą palikimo sumą, užtikrinti šeimos turto dalies atleidimą nuo mokesčio. Tačiau taip, kaip šis apmokestinamojo asmens statusas visiškai nepriklauso nuo gyvenamosios vietos, nes pagal nagrinjamą teisės normą paveldimo turto mokestis taikomas visam šeimajam nekilnojamajam turtui, esančiam Vokietijoje, nepaisant to, ar palikėjas ir p?dinis yra rezidentai, ar ne, tikslas iš dalies neapmokestinti šeimos turto apima ir visus Vokietijoje paveldimo turto mokesčiu apmokestinamus asmenis rezidentus ar nerezidentus, nes šis atleidimas nuo mokesčio skirtas bendrai palikimo sumai sumažinti.

54 Taigi paveldimo turto gavėjas, kuriam nustatyta apmokestinimo bazė Vokietijoje, kaip Y. Welte pagrindinėje byloje, yra tik šioje valstybėje narėje esantis nekilnojamasis turtas, turi teisę reikalauti, skirtingai nei Y. Welte, 500 000 EUR neapmokestinamosios sumos, jei šis gavėjas gijo tokio turto iš Vokietijoje gyvenusio palikėjo, su kuriuo jis buvo sudaręs santuoką, arba jei šis gavėjas gyveno Vokietijoje ir gijo tą turtą iš tokio asmens, kuris ten negyveno.

55 Iš to matyti, jog kadangi neapmokestinamoji suma nepriklauso nuo apmokestinimo bazės sumos, bet gali būti taikoma p?diniui dėl jo, kaip apmokestinamojo asmens, statuso, dalinis mirusio nerezidento p?dinio nerezidento apmokestinimas nėra aplinkybė, kuri, atsižvelgiant į šie neapmokestinamąjį sumą, lemia objektyviai skirtingą šio p?dinio situaciją, palyginti su mirusio rezidento p?dinio nerezidento arba mirusio rezidento ar nerezidento p?dinio rezidento situacijomis.

56 Taigi Y. Welte situacija pagrindinėje byloje yra panaši į bet kurio p?dinio, kuris paveldėjimo būdu šeimai Vokietijoje esantį nekilnojamąjį turtą iš mirusio asmens, kuris gyveno šioje valstybėje narėje ir su kuriuo p?dinis buvo sudaręs santuoką, situaciją ir Vokietijoje gyvenančio p?dinio, kuris šeimai šį turtą iš mirusio sutuoktinio, negyvenusio toje valstybėje

nar?je, situacij?.

57 Tod?l reikia išnagrin?ti, ar tokia teis?s norma, kaip nagrin?jama pagrindin?je byloje, gali b?ti objektyviai pateisinama privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, kaip papildomai nurodo Vokietijos vyriausyb?.

D?l privalomojo bendrojo intereso pagrindo buvimo

58 Pirma, Vokietijos vyriausyb? teigia, kad pagrindin?je byloje nagrin?jama nacionalin?s teis?s norma atitinka mokestinio vientisumo princip?. Iš ties?, taikant dalinio apmokestinimo tvark? mažesn?s apmokestinimo baz?s naud? kompensuoja sumažintos neapmokestinamosios sumos sukeltas nenaudingumas, o taikant visiško apmokestinimo tvark? didesn?s neapmokestinamosios sumos suteikiam? naud? kompensuoja nenaudingumas, atsirandantis d?l didesn?s apmokestinimo baz?s.

59 Šiuo klausimu primintina, kad iš Teisingumo Teismo praktikos iš ties? išplaukia, jog b?tinyb? išsaugoti mokes?i? sistemos vientisum? gali pateisinti Sutartimi garantuojam? pagrindini? laisvi? ?gyvendinimo apribojim?. Vis d?lto tam, kad toks pateisinimas b?t? priimtas, reikia ?rodyti tiesiogin? ryš? tarp atitinkamos mokes?i? lengvatos ir jos kompensavimo konkre?iu apmokestinimu (žr. min?to Sprendimo *Manninen* 42 punkt? ir 2009 m. rugs?jo 17 d. Sprendimo *Glaxo Wellcome*, C?182/08, Rink. p. I?8591, 77 ir 78 punktus).

60 Nagrin?jamu atveju pakanka pripažinti, jog mokestin? nauda, atsirandanti valstyb?je nar?je, kurios teritorijoje yra paveldimas nekilnojamojo turto objektas, d?l viso neapmokestinamosios sumos nuo apmokestinimo baz?s tarifo taikymo, jeigu paveld?jimas susij?s bent su vienu šios valstyb?s rezidentu, šioje valstyb?je n?ra kompensuojama jokia konkre?iu apmokestinimu paveldimo turto mokes?iu (pagal analogij? žr. min?to Sprendimo *Mattner* 54 punkt?).

61 Iš to matyti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jama teis?s norma negali b?ti pateisinama b?tinybe išsaugoti Vokietijos mokes?i? sistemos vientisum?.

62 Antra, Vokietijos vyriausyb? teigia, kad pagrindin?je byloje nagrin?jami nacionalin?s teis?s aktai atitinka mokes?i? kontrol?s veiksmingum?. Iš ties?, 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 63) nustatoma bendradarbiavimo tarp valstybi? nari? kompetenting? institucij? sistema, kurios tarp j? ir tre?iosios šalies kompetenting? institucij? n?ra, jei ši tre?ioji šalis neprisi?m? ?sipareigojimo d?l tarpusavio pagalbos. Ta?iau Vokietijos mokes?i? institucija netur?jo galimyb?s tiksliai nustatyti Šveicarijoje gyvenusio palik?jo turto. Vis? pirma, civilin?s metrikacijos pareig?n? pareigos paskelbti mirties atvejus, teism? ir notar? pareigos paskelbti patvarkymus mirties atveju ar išduoti mirties liudijimus ir tam tikr? turto saugotoj? ar administratori? pareigos skelbti galioja tik Vokietijos institucijoms. Šiomis aplinkyb?mis nacionalin? mokes?i? institucija gal?t? tik priimti ?p?dinio pateikt? informacij?, ta?iau negal?t? jos patikrinti.

63 Remiantis Teisingumo Teismo praktika, kai pagal valstyb?s nar?s teis?s aktus mokes?io lengvatos suteikimas priklauso nuo to, ar ?vykdytos s?lygos, kuri? laikym?si galima patikrinti tik gavus informacijos iš tre?iosios valstyb?s nar?s kompetenting? institucij?, iš esm?s yra teis?ta, jog ši valstyb? nar? atsisako suteikti toki? lengvat?, jeigu, be kita ko, d?l to, kad ši tre?ioji valstyb? neturi sutartin?s pareigos teikti informacijos, paaišk?ja, kad iš tos valstyb?s ne?manoma gauti šios informacijos (žr. min?to Sprendimo A 63 punkt?; 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo *Établissements Rimbaud*, C?72/09, Rink. p. I?10659, 44 punkt? ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo A, C?48/11, 36 punkt?).

64 Ta?iau, kaip pažym?jo generalinis advokatas savo išvados 76 ir 77 punktuose, Vokietijos vyriausyb?s nurodyt? informacij?, kuri vis? pirma susijusi su mirties liudijimais ir palikimo atsiradimo vietos valstyb?s civilin?s metrikacijos pareig?n? išduodamais dokumentais, gali suteikti ?p?diniai arba, jei reikia, šios valstyb?s mokes?i? institucijos pagal dvišal? konvencij? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo, ir paprastai neb?tina atlikti sud?ting? vertinim?.

65 Bet kuriuo atveju pagal nacionalin? teis? Vokietijoje gyvenan?iam ?p?diniui taikomas visas neapmokestinamosios sumos nuo apmokestinimo baz?s tarifas, jei jis šioje valstyb?je nar?je esant? nekilnojam?j? turt? paveldi iš asmens, kuris savo mirties momentu tur?jo gyvenam?j? viet? tre?iojoje šalyje.

66 Vis d?lto tokio paveld?jimo, kaip ir nagrin?jamo pagrindin?je byloje, atveju taip pat b?tina, kad kompetentingos Vokietijos valdžios institucijos ?vertint? informacij?, susijusią su tre?iojoje šalyje gyvenusiu mirusiuoju.

67 Šiomis aplinkyb?mis Vokietijos vyriausyb? negali tvirtinti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamas nacionalin?s teis?s aktas tiek, kiek pagal j? paveld?jimo, susijusio tik su tre?iosios šalies, kaip antai Šveicarijos Konfederacijos, gyventojais, atveju ?p?diniui netaikomas visas neapmokestinamosios sumos nuo apmokestinimo baz?s tarifas, yra b?tinasis mokes?i? kontrol?s veiksmingumui išsaugoti.

68 Tod?l ? prejudicin? klausim? reikia atsakyti: EB 56 ir 58 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas su paveldimo turto mokes?i? apskai?iavimu susij?s valstyb?s nar?s teis?s aktas, kuriame nustatyta, kad paveld?jimo b?du ?gyjant tos valstyb?s teritorijoje esant? žem?s sklyp? tuomet, kai, kaip ir pagrindin?s bylos aplinkyb?mis, mirusysis ir paveldimo turto ?gij?jas palikimo atsiradimo momentu gyveno tre?iojoje šalyje, kaip antai Šveicarijos Konfederacijoje, neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s yra mažesn? nei suma, kuri b?t? taikoma, jei bent vienas iš min?t? asmen? tuo momentu b?t? gyven?s min?toje valstyb?je nar?je.

D?l bylin?jimosi išlaid?

69 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

EB 56 ir 58 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas su paveldimo turto mokes?i? apskai?iavimu susij?s valstyb?s nar?s teis?s aktas, kuriame nustatyta, kad paveld?jimo b?du ?gyjant šios valstyb?s teritorijoje esant? žem?s sklyp? tuomet, kai, kaip ir pagrindin?s bylos aplinkyb?mis, palik?jas ir paveldimo turto ?gij?jas palikimo atsiradimo momentu gyveno tre?iojoje šalyje, kaip antai Šveicarijos Konfederacijoje, neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s yra mažesn? nei suma, kuri b?t? taikoma, jei bent vienas iš min?t? asmen? tuo momentu b?t? gyven?s min?toje valstyb?je nar?je.

Parašai.

* Proceso kalba: vokie?i?.